

Sygn. akt: VII K 441/14

1 Ds 604/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy w Bartoszycach VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Lidzbarku Warmińskim w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Niedziałkowska

Protokolant: stażysta Aleksandra Skorynko

przy udziale Prokuratora: ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 04.02.2015 r.

sprawy przeciwko **F. S.** synowi K. i E. z domu L.

ur. (...) w B.

oskarżonemu o to, że:

I w okresie od 10 września 2014 r. do 13 września 2014 r. na ogródkach działkowych przy ul. (...) w L., woj. (...), w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dokonał włamania do altanki nr (...) w ten sposób, że wypchnął zamek w drzwiach, a następnie w okresie jak wyżej, po kilkukrotnych wejściach zabrał celem przywłaszczenia butlę gazową o wadze 11 kg, akumulator, strzelbę typu wiatrówka, sekator, garnki, turystyczną butlę gazową o wadze 5 kg oraz sztućce o łącznej wartości 540,00 zł. na szkodę G. K., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

II w dniu 12 września 2014 r. na ulicy (...) w L., woj. (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru górskiego marki F. o wartości 1400,00 zł. na szkodę M. P., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

II w dniu 24 października 2014 r. w L., woj. (...), z pomieszczenia otwartej szatni siłowni przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia telefon komórkowy S. (...) wartości 600,00 zł. na szkodę W. G., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

orzeka:

I oskarżonego F. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia czynu i za to z mocy art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk skazuje go, a z mocy 279 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II oskarżonego F. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu w pkt II i III aktu oskarżenia czynów z tym ustaleniem, iż zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw i za to z mocy art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

skazuje go, a przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk, z mocy art. 278 § 1 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

III na mocy art. 85 kk, art. 86 § 1 kk i art. 91 § 2 kk w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierza oskarżonemu karę łączną 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

IV na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie od dnia 13 września 2014 r. do dnia 15 września 2014 r. oraz od dnia 18 listopada 2014 r. do dnia 19 listopada 2014 r. i przy przyjęciu, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności, karę łączną pozbawienia wolności uznaje za wykonaną w części tj. co do 5 (pięciu) dni;

V na mocy art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej G. K. kwoty 310,00 zł. (trzysta dziesięć);

VI na mocy art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 r. Prawo o adwokaturze w zw. z § 14 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii adw. M. K. (1) kwotę 221,40 zł. (dwieście dwadzieścia jeden 40/100), w tym podatek VAT tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu w postępowaniu przygotowawczym;

VII na mocy art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt: VII K 441/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

F. S. lat 27 ma wykształcenie podstawowe. Jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Po opuszczeniu zakładu karnego w dniu 12 kwietnia 2014 r. zamieszkał w domu dla bezdomnych w M., po czym powrócił do L., gdzie rozpoczął terapię odwykową w tutejszym Szpitalu (...). Po jednym dniu zrezygnował z uczestnictwa w terapii. Pozostawał bezdomny. Nie pracował, utrzymywał się ze sprzedaży skradzionych przedmiotów. Od około trzech miesięcy przebywa w ośrodku (...) dla (...) w M., gdzie pracuje jako opiekun osób starszych uzyskując z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości 650,00 zł. miesięcznie. Oskarżony był uprzednio karany sądownie.

U oskarżonego stwierdzono osobowość dys socjalną oraz zespół uzależnienia spowodowany używaniem alkoholu.

G. i M. K. (2) są właścicielami działki rekreacyjnej o powierzchni 4 arów nr (...), usytuowanej przy ulicy (...) w L. w rejonie ogródków działkowych, na której posadowiona jest altanka.

W okresie od 10 do 13 września 2014 r. F. S. przedostał się do wnętrza altanki poprzez wypchnięcie na siłę zamka w drzwiach wejściowych od frontu, skąd sukcesywnie we wskazanym okresie dokonywał zaboru w celu przywłaszczenia znajdujących się tam ruchomości w postaci dwóch butli gazowych – 11 kg i 5 kg, akumulatora, wiatrówki, sekatora, garnków i sztućców o łącznej wartości 540,00 zł. Część z nich tj. dwie butle, akumulator, sztućce spieniżył zbywając na skupie złomu.

M. P. jest właścicielem roweru górskiego marki F. o wartości około 1400,00 zł.

W dniu 12 września 2014 r., po godzinie 12:00 pozostawił swój rower pod blokiem usytuowanym przy ulicy (...) w L.. Rower był nie zabezpieczony. F. S. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia jednoślada. Po dokonanej kradzieży zbył rower na skupie złomu.

W. G. jest właścicielką telefonu komórkowego marki S. (...) o wartości 600,00 zł. Wymieniona użyczyła telefon swojemu wnukowi P. G., który go użytkuje. W dniu 24 października 2014 r. P. G. udał się na siłownię mieszczącą się przy ul. (...) w L.. Telefon pozostawił w kieszeni spodni w szatni, która była otwarta i ogólnodostępna. F. S. po wejściu do szatni, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia przedmiotowego telefonu, po czym udał się do lombardu, gdzie chciał ów aparat zbyć.

Wszystkich zarzucanych mu czynów oskarżony F. S. dopuścił się w warunkach recydywy specjalnej podstawowej tj. w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 27 listopada 2011 r. do 31 sierpnia 2013 r. kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności obejmującej m.in. karę 1 roku pozbawienia wolności orzeczoną za przestępstwa z art. 278 § 1 kk popełnione w warunkach ciągu przestępstw oraz karę 2 lat pozbawienia wolności orzeczoną za przestępstwa z art. 279 § 1 kk popełnione w warunkach ciągu przestępstw, wyrokiem Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie o sygn. akt: II K 37/09.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego F. S. k – 18, k – 49v, k – 52, k – 96v, k – 98v, k 141v – 142;

- zeznania świadków: G. K. k – 3; M. K. (2) k – 9v, k – 20v; M. P. k – 32, k – 44v; R. F. k – 37v; W. G. k – 73; S. Ż. k 84v – 85; P. G. k – 86v;

- dokumenty: notatkę urzędową k - 1; protokół oględzin miejsca k 7 - 8; protokół użycia A. A..o k – 11; dowody dostawy złomu k 23 – 27; dokument zakupu roweru k – 36; protokół zatrzymania rzeczy k 39 – 41; protokół oględzin rzeczy k 45 – 46; pokwitowanie k – 47; dane osobopoznawcze k – 50, k - 141; dokumentację fotograficzną k – 68; formularz wymiany telefonu k 75 – 77; protokół zatrzymania rzeczy k 81 – 83; pokwitowanie k – 87; opinię sądowo – psychiatryczną k 99 – 102; odpisy wyroków k 107 – 111, k 137 - 140; kartę karną k 112 – 113; świadectwa zwolnienia z zakładu karnego k 133 – 134; decyzje o udzieleniu pomocy postpenitencjarnej k 135 - 136

Oskarżony **F. S.** przesłuchany po raz pierwszy w toku dochodzenia nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia czynu. Skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień (k – 18).

Oskarżony przesłuchiwany po raz drugi przyznał się do kradzieży roweru, zaś odnośnie kradzieży z włamaniem wskazał, iż w altance jedynie spał i nie dokonał stamtąd zaboru wyszczególnionych przedmiotów. Przyznał, iż zabrał z altanki jedynie puszki aluminiowe i 20 butelek po piwie. Podał, że spał tam trzy noce. Dodał, iż wie kto dokonał zaboru przedmiotowego akumulatora, ale nie wyjawia jego personaliów (k – 49v).

Podczas kolejnego przesłuchania oskarżony przyznał się do zarzucanych mu w pkt I i II aktu oskarżenia czynów podtrzymując uprzednio złożone wyjaśnienia. Dodał, że w altance jedynie spał (k – 52).

W toku czwartego przesłuchania oskarżony przyznał się do zarzucanego mu w pkt III aktu oskarżenia czynu. Skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania (k – 96v).

Przesłuchany po raz ostatni w toku dochodzenia przyznał się do wszystkich zarzucanych mu czynów (k – 98v).

Przed Sądem oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wskazał, iż sytuacja życiowa zmusiła go do kradzieży i przebywania w altance. Przeprosił pokrzywdzonych. Wystąpił z wnioskiem o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania postępowania dowodowego (k 141v – 142).

Wniosek oskarżonego zyskał akceptację Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy daje podstawy ku przypisaniu oskarżonemu sprawstwa zarzucanych mu czynów tj. występku opisanego w art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz dwóch występków opisanych w art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnionych w warunkach ciągu przestępstw.

Sąd podzielił wyjaśnienia oskarżonego, który ostatecznie przyznał się do sprawstwa wszystkich zarzucanych mu czynów, w tym do kradzieży z włamaniem do altanki nr (...) przy ul. (...) w L. (k – 98v, k 141v – 142), co do której pierwotnie utrzymywał, iż jedynie tam spał, a kradzież dotyczyła puszek i butelek po piwie (k – 18, k – 49v, k – 52), co Sąd poczytał za przyjętą przez niego linię obrony zmierzającą do umniejszenia odpowiedzialności karnej.

Z depozycjami sprawcy korespondują w pełni zeznania świadków: G. K. (k – 3) i M. K. (2) (k – 9v, k – 20v), M. P. (k – 32, k – 44v) i R. F. (k – 37v) oraz W. G. (k – 73), S. Ż. (k 84v – 85) i P. G. (k – 86v), których dopełnieniem są dokumenty w postaci: notatki urzędowej (k – 1), protokołu oględzin miejsca (k 7 – 8), dowodów dostawy złomu (k 23 – 27), dokumentu zakupu roweru (k – 36), protokołu zatrzymania rzeczy (k 39 – 41), protokołu oględzin rzeczy (k 45 – 46), dokumentacji fotograficznej (k – 68), formularza wymiany telefonu (k 75 – 77) i protokołu zatrzymania rzeczy (k 81 – 83).

Zeznania wspomnianych świadków Sąd uznał za wiarygodne, nie znajdując podstaw do kwestionowania ich prawdziwości, podobnie jak i wyszczególnione powyżej dokumenty, których treści żadna ze stron nie poddawała w wątpliwość.

W tym stanie rzeczy wyjaśnienia oskarżonego wespół z depozycjami świadków wspartymi przywołanymi dokumentami legły u podstaw czynionych przez Sąd ustaleń faktycznych w zakresie zarówno jego sprawstwa, jak i okoliczności popełnienia zarzucanych mu czynów.

Reasumując, Sąd doszedł do przekonania, że oskarżony podlega odpowiedzialności karnej za przypisane mu w wyroku występki. W ocenie Sądu zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona przestępstwa określonego w art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz dwukrotnie przestępstwa określonego w art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Stosownie do poczynionych ustaleń oskarżony - w ramach zarzucanego w mu w pkt I aktu oskarżenia czynu - po uprzednim przełamaniu zabezpieczenia w drzwiach frontowych od altanki poprzez siłowe wypchnięcie zamka, przedostał się do jej wnętrza, skąd dokonywał sukcesywnie tj. w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, zaboru w celu przywłaszczenia szeregu ruchomości tj. dwóch butli gazowych – 11 kg i 5 kg, akumulatora, wiatrówki, sekatora, garnków i sztućców o łącznej wartości 540,00 zł. działając na szkodę G. K., czym wyczerpał znamiona występku opisanego w art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

Natomiast w ramach zarzucanych mu w pkt II i III aktu oskarżenia czynów, oskarżony dopuścił się, działając w warunkach ciągu przestępstw tj. w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób, odpowiednio w dniu 12 września 2014 r. i 24 października 2014 r. kradzieży: roweru górskiego marki F. wartości około 1400,00 zł. na szkodę M. P. oraz telefonu komórkowego marki S. (...) wartości 600,00 zł. na szkodę W. G., czym za każdym razem swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występku opisanego w art. 278 § 1 kk.

Wszystkich przypisanych mu czynów oskarżony F. S. dopuścił się w warunkach recydywy specjalnej podstawowej tj. w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 27 listopada 2011 r. do 31 sierpnia 2013 r. kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności obejmującej m.in. karę 1 roku pozbawienia wolności orzeczoną za przestępstwa z art. 278 § 1 kk popełnione w warunkach ciągu przestępstw oraz karę 2 lat pozbawienia wolności orzeczoną za przestępstwa z art. 279 § 1 kk popełnione w warunkach ciągu przestępstw, wyrokiem Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie o sygn. akt: II K 37/09.

Sąd - kierując się ogólnymi dyrektywami i zasadami sądowego wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk - uznając oskarżonego za winnego popełnienia przypisanych mu czynów wymierzył mu:

- za czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk - karę 1 roku pozbawienia wolności (pkt I wyroku);

- za czyny z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk przy przyjęciu, że zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw, przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk – karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności (pkt II wyroku);

- z mocy art. 85 kk w zw. z art. 86 § 1 kk i art. 91 § 2 kk w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych za przestępstwo i ciąg przestępstw, wymierzył mu karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności przyjmując za podstawę jej wymiaru zasadę częściowej absorpcji wobec działania na przestrzeni dwóch miesięcy, jednakże na szkodę różnych osób (pkt III wyroku).

Oceniając stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego czynów jako wysoki, Sąd miał na względzie zarówno rodzaj naruszonego przestępstwem dobra, jakim jest cudza własność, sposób i okoliczności ich popełnienia, jak i postać zamiaru (bezośredni) oraz motywację sprawcy.

Obok znacznego stopnia karygodności czynów, Sąd wziął pod uwagę również znaczny stopień zawinienia. W chwili popełnienia przestępstw oskarżony była osobą dorosłą w rozumieniu art. 10 § 1 kk (a contrario), nie zachodziły przy tym okoliczności wyłączające jego poczytalność lub wskazujące, że nie zdawał sobie sprawy z bezprawności swych zachowań (opinia sądowo psychiatryczna k 99 - 102). W rezultacie należy przyjąć, iż oskarżony mogąc zachować się zgodnie z normą prawną mając zachowaną kontrolę emocjonalną i wolicjonalną nad swoim zachowaniem, zachowany krytycyzm, podjął błędną decyzję będącą wyrazem jego woli w zakresie chęci popełnienia przypisanych mu występków.

W procesie wymiaru kary wobec oskarżonego Sąd poczytał jako okoliczność obciążającą uprzednią karalność, w tym za przestępstwa i liczne wykroczenia przeciwko mieniu, działanie w warunkach recydywy specjalnej podstawowej (odpisy wyroków k 107 – 111, k 137 - 140; karta karna k 112 – 113), jak również to, iż niespełna ponad 4 miesiące od opuszczenia zakładu karnego ponownie popadł w konflikt z prawem.

Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył oskarżonemu przyznanie się do winy, przeproszenie pokrzywdzonych, jak również podjęcie działań w celu ustabilizowania swojego życia – podjęcie zatrudnienia w ramach ośrodka.

Oskarżony będąc uprzednio karany, nie skorzystał z szansy zmiany sposobu życia danej mu uprzednio przez Sąd. Dotychczasowa karalność sprawcy, w tym w warunkach powrotności do przestępstwa, stosunek do prawomocnie orzeczonych wyroków Sądów wskazuje na nieskuteczność stosowanych dotychczas form represji karnej, brak poszanowania porządku prawnego i niepoprawność zachowania, co przy uwzględnieniu dyrektyw prewencji indywidualnej nie daje podstaw do pozytywnego prognozowania na przyszłość. Popełnienie przez oskarżonego kolejnych przestępstw świadczy jedynie o tym, iż jest on już osobą na tyle zdemoralizowaną, że kara straciła dla niego aspekt wychowawczy, a jest jedynie dolegliwością za przestępcze zachowanie. Dlatego też, zdaniem Sądu, orzeczona wobec oskarżonego bezwzględna kara łączna pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 4 miesięcy jest w pełni wyważona i sprawiedliwa w świetle powyższych okoliczności. W ocenie Sądu, nie można bezkrytycznie przyjąć tłumaczeń oskarżonego, jakoby to sytuacja życiowa, jak i brak pomocy właściwych służb zmusiły go do popełniania przestępstw. Oskarżony, jak sam przyznał, miał możliwość uczestnictwa w terapii dla osób uzależnionych lecz z leczenia zrezygnował już po jednym dniu. Zresztą po opuszczeniu zakładu karnego korzystał z pomocy postpenitencjarnej, otrzymywał wsparcie w ramach pomocy społecznej w postaci zasiłku celowego na zakup żywności, zamieszkiwał w domu dla bezdomnych w M..

Stosownie do brzmienia art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie (pkt IV wyroku).

Zważywszy, iż pokrzywdzona G. K. wystąpiła z wnioskiem o naprawienie szkody, Sąd w myśl art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci naprawienia szkody w części dotychczas nie naprawionej (ze skradzionych ruchomości pokrzywdzona odzyskała dotychczas dwie butle gazowe o łącznej wartości 120,00 zł., akumulator o wartości 150,00 zł., sztuce o wartości 30,00 zł.) tj. w kwocie 310,00 zł. na rzecz pokrzywdzonej G. K. (pkt V wyroku).

W tym miejscu należy podkreślić, iż wartość szkody dotychczas nie naprawionej przyjęta w wyroku jest zawyżona (oczywista omyłka rachunkowa), gdyż powinna opiewać na kwotę 240,00 zł. (sekator o wartości 40,00 zł., wiatrówka o wartości 150,00 zł., garnki o wartości 50,00 zł.).

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu Sąd orzekł stosownie do przywołanych w pkt VI wyroku przepisów.

Na mocy art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych uznając, iż ze względu na aktualną sytuację materialną, uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe (pkt VII wyroku).